

fuda, et kärner Hans sedda waagna katki teinud, ta on wägga furb selle pärrast ja näitab ilma süta ollewad. Ka ei olle ma ial santi ega kawwalust temma jures leidnud, sellepärrast ei tahha ma sedda temmast uskuda.“ „Munõ herra!“ kostis Jürri, „herra ei tahha sedda uskuda, kui kawwal se mees on. Hans on üks püsti kelm ja silma teender ja ajab surmani keik walleks: Ma tahhan selle peäle wanduda, et ma omma silmaga näggin, kui Hans waagnat katki teggi; se koer ei olle sedda wäärt, et ta herra leiba sööb!“

Mis sa arwad Jürri, mis trahwi ma temma peäle pean pannema, kui se temma süüls jääb? „Munõ herra!“ kostis Jürri, „saatke tedda furradi kätte, wärrawast wälja, siis on se tans temmaga otsas ja keik maia rahho sees. Kus on se keik arwata, mis ta omma naese kätte wiib, ma ei jõua sedda keik nimmetada, kui sureks kahjuks temma herrale on!“

Kui herra ja Jürri alles rääkisid, astus Hans siise, heitis herra ette põlveli mahha ja ütles: „Armulinne ja aulinne herra! ma pallun tuhhat korda andeks ja tunnistat süddame halledussega, et minou sedda waagna koggematta, omma sure

rummalusse läbbi, katki teggin. Kas aulinne herra tahhaks mulle andeks anda? Ma tahhan aulist harrat omma naesega ühtlase surmani tenida, kunni selgeks saan, se ei olnud mitte melega teggo, waid koggematta rummalus!“ ja weesi jooksis ta pallet möda silmist mahha.

Jürri hüdis: „Boatke aus herra, sedda kelmi, kuidas ta woib ka halle melega olla, eks mul ei olle tõsi, et ta sedda waagna katki teinud, kuidas ta iese ka tunnistab. Kas ta ep olle sedda wäärt, et herra tedda lasjeks kolme kanti wälja wijsata. Sandemat meest ei woi herra ennam sada, kui meie kärner Hans on. Temma warrastab ja wassetab, kui koer!“

Herra kulis waggusi, kuidas targa mehhe wiis on, astus nende möllematte ette ja ütles: „Kule Jürri! nüüd ollen ma põhjani arro sanud kumb teitest üks suur kelm ja liggimise waenlane on, se waagen, mis katki läinud, ei olle mitte Hanso töö, wad sedda ollen ma iese katki teinud ja piddasin sedda asja sallajas ja tohtsin nähha, kui kaugele sa omma furja waimo tempuusi aiad, ja nään sest ärra, et Hans paljo parrema süddamega on, kui sinna, sellepärrast tulle kohhe